

Epistola întâi a lui Pavel către Tesaloniceni (0)

Introducere

Stanley Bruce Anstey

Online începând de la: 02.09.2023, Actualizat: 02.09.2023

© SoundWords 2000–2020. Toate drepturile rezervate.

Toate articolele sunt prevăzute pentru folosirea exclusiv personală. Ele pot fi distribuite și fără cererea permisului de distribuire. Sunt interzise orice forme de multiplicare în scopuri comerciale. Publicarea pe alte pagini de internet este permisă numai cu acceptul redacției noastre.

Scopul epistolei

Adunarea (Biserica) din Tesalonic a luat ființă ca urmare a lucrării misionare a lui Pavel în acea zonă (Faptele apostolilor 17.1-9). (Tesalonic se află la aproximativ 160 de kilometri de Filipi.) Conform obiceiului său, Pavel rămânea de fiecare dată în zona în care predicase pentru a-i întări pe noii credincioși, care fuseseră convertiți prin lucrarea sa. Dar în acest caz, el a fost nevoit să întrerupă lucrarea sa acolo și să fugă, deoarece în Tesalonic izbucniseră persecuții împotriva Evangheliei (Faptele apostolilor 17.10; 1. Tesaloniceni 2.17). Se pare că Pavel și colaboratorii săi au stat cu credincioșii din Tesalonic doar „în trei sabbate” (Faptele apostolilor 17.2) - aproximativ trei săptămâni. Așadar, acești noi convertiți aveau nevoie de ajutor spiritual și instruire spirituală.

Pavel a încercat de mai multe ori să se întoarcă la ei, dar „satan ne-a împiedicat” (1. Tesaloniceni 2.18). Când Pavel a ajuns la Atena, l-a trimis pe Timotei înapoi în Tesalonic pentru a sluji credincioșilor de acolo (1. Tesaloniceni 3.1,2). Când Timotei s-a întors la Atena, Pavel trecuse deja la Corint, unde s-au întâlnit în cele din urmă (1. Tesaloniceni 3.6; Faptele apostolilor 18.5). La reîntâlnirea lor, Timotei i-a spus lui Pavel despre starea spirituală și nevoile credincioșilor din Tesalonic: aveau încă „lipsuri” în ceea ce privește credința creștină (1. Tesaloniceni 3.10). Pavel a scris atunci această scrisoare. La acea vreme (aproximativ în anul 52 d.Hr.), credincioșii din Tesalonic erau credincioși doar de câteva luni. Aceasta este prima scrisoare inspirată a lui Pavel.

Așadar, în adunare era un amestec de iudei și păgâni, care deveniseră credincioși. În Faptele apostolilor 17.4 se spune că „unii dintre ei au crezut”. Întrucât întâmplarea a avut loc într-o „sinagogă a iudeilor” (Faptele apostolilor 17.1), este clar că acești noi credincioși erau iudei. Dar apoi se spune în continuare că „și dintre grecii închinători o mare mulțime” au crezut și ei. Acești păgâni erau prozeliți, adică se convertiseră de la păgânism la credința iudaică. Dar când au auzit vestea bună a lui Dumnezeu, pe care o predica Pavel, ei au crezut în Domnul Isus Hristos. Acești credincioși de origine păgână au format majoritatea credincioșilor din Tesalonic. „Iason” (Faptele apostolilor 17.7) și „Aristarh și Secund” (Faptele apostolilor 20.4) erau unii dintre acești convertiți. Dintre iudei, dimpotrivă, doar „unii” au crezut.

Un ghid pentru îngrijirea noilor convertiți

Atunci când avem sarcina de a-i însoți pe noii convertiți, ne întrebăm probabil ce ar trebui să le oferim sufletelor nou-născute, pentru a le ajuta în călătoria lor de credință. Noi credem că răspunsul se găsește în această scrisoare. Ceea ce Pavel le scrie credincioșilor din Tesalonic are ca scop satisfacerea acestei nevoi, astfel că această scrisoare este un ghid pentru toți cei care se îngrijesc de noii convertiți. Walter Scott (1838-1933) spune:

Epistola se ocupă în principal de dezvoltarea primelor afecțiuni proaspete în noii credincioși din Tesalonic.¹

Preocuparea apostolului Pavel în această scrisoare este ca acești noi convertiți din Tesalonic să trăiască pentru Domnul în credința lor creștină nou descoperită. Deși Pavel îl trimisese pe Timotei înapoi în Tesalonic pentru a-i încuraja și sprijini în credință (1. Tesaloniceni 3.2), era

evident că această lucrare nu era completă (1. Tesaloniceni 3.10). Prin urmare, Pavel nu ia nimic de la sine înțeles, atunci când le scrie această scrisoare. Scrisoarea tratează chiar elementele de bază necesare în viața creștină și ne oferă sfaturi valoroase despre cum ar trebui să-i instruiți și să ne îngrijim de noii convertiți. Principala preocupare a lui Pavel în această scrisoare este să-i încurajeze să se încreadă în Domnul în vederea revenirii Sale. Lucrurile pe care el le pune în fața lor sunt aceleași lucruri pe care trebuie să le punem și noi în fața persoanelor de curând mântuite. Prin urmare, scrisoarea este un ghid pentru toți cei care se îngrijesc de noii convertiți.

Atâta timp cât Biserica (Adunarea) este pe pământ și se predică Evanghelia harului și a gloriei lui Dumnezeu, oamenii vor fi mântuiți și este necesar să ne îngrijim de noii credincioși. Prin urmare, această scrisoare ocupă un loc foarte util în canonul Noului Testament al Sfintei Scripturi.

Când ne uităm la conținutul scrisorii, observăm că apostolul *nu* îi învață anumite lucruri pe acești noi convertiți, așa cum face în alte scrisori ale sale. De exemplu, el nu le prezintă adevărul despre poziția credinciosului „în Hristos” și nici marile binecuvântări pe care le avem în Hristos. De asemenea, el nu le dezvăluie adevărul „tainei”, așa cum face în scrisorile sale către credincioșii din Efes și din Colose (Efeseni 1.8-10; 3.2-9; 5.32; Coloseni 1.25-28). În schimb, el abordează lucruri care sunt mai fundamentale: lucruri de care noii convertiți au nevoie, *înainte* de a fi instruiți în doctrina biblică și care se referă la umblarea lor practică cu Domnul. Marile doctrine ale credinței sunt cu siguranță necesare pentru ca sufletele să fie „întărite” (Romani 16.25), dar mai întâi noul convertit trebuie să-și aducă viața într-o anumită ordine morală, astfel încât să poată trăi în părtășie cu Domnul și să poată astfel să crească spiritual. Odată ce acest lucru este prezent în viața lui, aceste adevăruri prețioase pot fi adăugate cu folos. Nu folosește prea mult să preocupăm mintea credincioșilor cu adevăruri doctrinare, dacă viața lor nu este în ordine.

Vedem această ordine în Faptele apostolilor 11. Frații din Ierusalim auziseră că în Antiohia erau câțiva noi convertiți și i-au trimis pe Barnaba să îi ajute. Barnaba, cunoscut pentru slujirea sa practică și devotată, i-a „îndemnat” la sosirea sa să „rămână cu hotărâre de inimă cu Domnul” (Faptele apostolilor 11.22-24). După ce a lucrat la ei în acest sens o perioadă de timp, el a mers la Tars la Saul (Pavel) și i-au adus la Antiohia, unde i-au „învățat” pe credincioși cu privire la adevăr (Faptele apostolilor 11.26).

În această scrisoare, Pavel pune astfel accentul pe lucrurile cele mai simple: pe devotamentul credinciosului față de Hristos și pe standardele morale ale vieții creștine. Pavel este văzut în această scrisoare ca o „mamă” și un „tată” în credință – un sfătuitor spiritual (1. Tesaloniceni 2.7,11), nu un învățător. În efortul său de a-i ajuta pe noii convertiți, Pavel, în mod semnificativ, nu le oferă programe de auto-ajutorare, ci mai degrabă încurajări, sfaturi și îndemnuri de bază.

Tripla preocupare a lui Pavel pentru credincioșii din Tesalonic

Preocuparea lui Pavel pentru credincioșii din Tesalonic era triplă:

1. ca viața lor personală să fie conformă cu sfințenia lui Dumnezeu, așa cum a fost exemplificată de el însuși și de ceilalți care lucrau cu el.
2. ca ei să poată rezista persecuției acerbe din partea dușmanilor Evangheliei.
3. să înțeleagă mai bine venirea Domnului în legătură cu sfinții plecați și să-și orienteze viața în vederea venirii Sale în curând.

Să observăm: în cele două Epistole către Tesaloniceni, apostolul evită să-i mustre pe acești dragi credincioși pentru neînțelegerile lor; mai degrabă, el îi instruiește cu răbdare acolo unde greșesc. Noii credincioși au tendința de a fi sensibili și ușor de jignit; ei au nevoie de multă laudă și încurajare. Iar atunci când este nevoie de corecție, aceasta trebuie să fie făcută cu blândețe. De aceea, scrisoarea este plină de mângâiere și încurajare. Acesta este un exemplu frumos pentru noi.

Venirea Domnului - două faze

În mod semnificativ, venirea Domnului este menționată la sfârșitul fiecărui capitol din prima scrisoare, subliniind astfel tema principală a scrisorii. Pavel numește venirea Domnului pentru credincioși (răpirea) „fericita speranță” (Tit 2.13). Această speranță a fost dată Bisericii nu numai ca doctrină și fapt, ci și datorită efectului său practic: căci nu există nimic mai sfințitor pentru suflet decât să trăiești conștient fiind că venirea Domnului este iminentă. Atunci când sufletul unei persoane este cuprins de așteptarea iminentă, aceasta schimbă cursul vieții sale. Menționând venirea Domnului în fiecare capitol, apostolul Pavel vrea să mențină vie în fața sufletelor lor realitatea acestui eveniment, știind că aceasta va avea efecte pozitive, practice, asupra vieții lor.

Cu toate acestea, vrăjmașul încearcă să le răpească tocmai acest adevăr, sau cel puțin să le întunece gândirea cu idei false despre el. Satan, bineînțeles, nu dorește să vadă aceste efecte practice pozitive la credincioși și face tot posibilul pentru a îndepărta așteptarea apropiatei veniri a Domnului și pentru a ne ține preocupați cu lucrurile pământești din jurul nostru. Credincioșii din Tesalonic fuseseră învățați încă de la început cu privire la această așteptare a venirii Domnului. Pavel menționează acest lucru în 1. Tesaloniceni 1.3, numind „răbdarea speranței” împreună cu „lucrarea credinței” și „osteneala dragostei”, care ar trebui să caracterizeze creștinismul normal. Dar ceva întunecase această speranță strălucitoare înaintea sufletelor lor. Pavel face aluzie la acest lucru în 1. Tesaloniceni 3.6, unde menționează „credința” și „dragostea”, dar nu și speranța. Acest lucru indică faptul că ei pierduseră ceva în contextul speranței și nu mai aveau speranța la fel de clar în fața ochilor lor ca la începutul mântuirii lor. Prin urmare, Pavel caută să completeze ceea ce lipsește la credința lor, învățându-i mai temeinic despre speranță (1. Tesaloniceni 3.10).

Două părți ale scrisorii

Scrisoarea este alcătuită din *două* părți principale:

- Capitolele 1-3: Observațiile și dorințele personale ale lui Pavel pentru credincioșii din Tesalonic.
- Capitolele 4-5: îndemnurile practice ale lui Pavel către credincioșii din Tesalonic.

Evoluția creșterii spirituale în această scrisoare

Există o progresie a creșterii, pe care Pavel o urmează în expunerile sale către credincioșii din Tesalonic:

- Capitolul 1: *născuți din Dumnezeu și mântuiți*
- Capitolul 2: *hrăniți și educați*
- Capitolul 3: *stând pe picioarele lor*
- Capitolul 4: *mergând, lucrând și așteptând*
- Capitolul 5: *slujind unii altora*

Tradus de la: [Der erste Brief des Paulus an die Thessalonicher \(0\)](#)

The First Epistle of Paul to Thessalonians: Ministry Pertaining to the Care of New Converts

E-Book Versiunea 1.6 (Martie 2019)

Sursa: <https://www.bibletruthpublishers.com>

Traducere: Ion Simionescu

Adnotare

[1] W. Scott, *Bible Handbook, New Testament*, pag. 259. Compară cu [bibletruthpublishers.com](https://www.bibletruthpublishers.com), PDF, pag. 485.